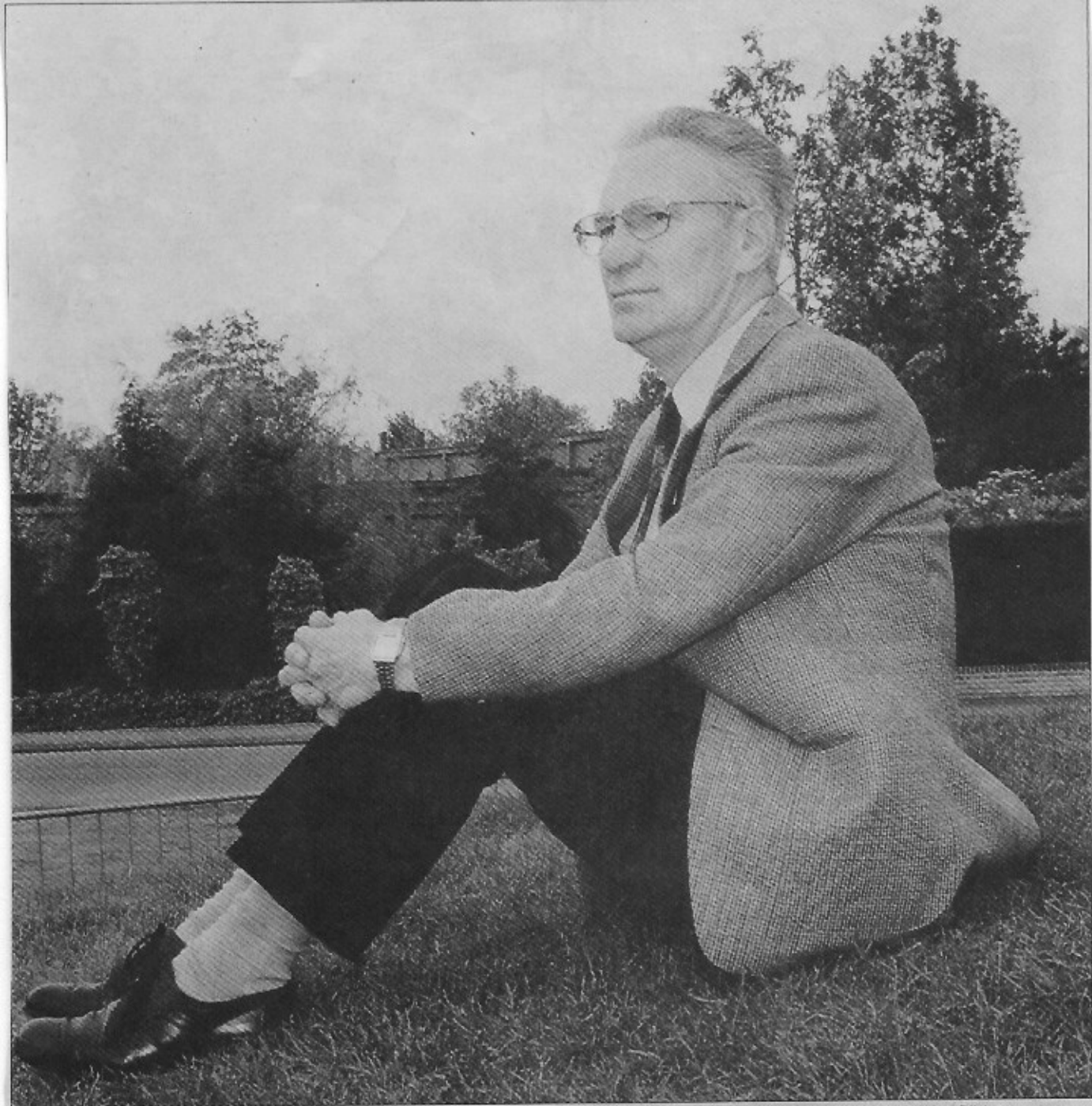

Gewezen marineofficier René Boehme vindt rust en vriendschap aan seniorenwal

Een rijk gevuld leven na de pensionering

Jonge jaren lijken de senior nooit ver weg. René Boehme herinnert zich als de dag van gisteren hoe hij en Cecile Sibiet samen optraden in de toneelkring Van Nestegenootschap en hoe hij (23) en zij (22) mekaar in de Sint-Petrus- en Pauluskerk het jawoord gaven. In harmonie zo blijkt volgens de bomvolle familietafel met o.m. Marc en Lucrèce ; Luc en Els en hun Tom, Wim en Tijs ; Dirk en Trui met hun Anneleen en Beatrijs. Mocht die harmonie nog lang in vriendschap en begrip bij mekaar blijven, wenst René zijn hartenkring toe. Voor zijn senioren houdt hij het bij gezondheid en activiteit. Voor Oostende duimt hij — met z'n vetste knipoog ! — dat de stad in de kortste keren weer Koningin der Badsteden wordt.

Het leven van René Boehme werd door meer dan een interessepool beïnvloed : de zee die hem naar marineblauw dreef en de familieroots die in Moravië en Morenen muzikaliteit tentoonspreidden. Als dekofficier zag hij een flink stuk van de wereld en als muzikliefhebber smaakte hij het genoeg zoon Dirk te zien groeien naar de prachtige carrière van muzikleraar en dirigent. Na een leven van verdienste heeft René het anker uitgeworpen in de haven van vrede en peis. Samen met vrouwtje Cecile organiseert hij nu dansstonden voor de senioren. Daarbij is René de fiere voorzitter van de Oostendse Senioren Adviesraad, die zijn raad zonder gêne voor zich uitdraagt : er is wel degelijk nog leven na de pensionering.

Hoofdtreinwachter Fernand Boehme, vader van René, speelde piano en leidde een orkestje van het Spoor dat zich spontaan leende om een of ander feestje op te luisteren. Moeder Simonne Germonprez was zachtaardig en begripvol van karakter. Het schijnt dat zoonlief, die nog een twee jaar jongere zus Suzanne heeft, helemaal achter haar komt.

Roste nèger en vliegers met zakjes zand...

Geboren op 26 maart 1931 aan de square Stéphanie, maar al heel vlug naar de Christinastraat verhuisd, was het in de Albertschool dat René Boehme zijn korte broek ontgroeide. Zalige tijd van directeur Karel Savonie die zijn schoolfeesten met speciale thema's wist te bezielen. Hij schreef eigen toneelteksten voor bekende sprookjes en selecteerde uit de zovele schoolklassen zijn eigen toneelspelertjes.

Savonie? Een door de school aangevreten eigen familiebedrijf: zijn vrouw en dochter maakten de kleren voor de sprookjesfiguren, waarvoor trouwens Aimé Moucqué de muziek schreef. Je moest je „Duintje en zijn zeven broertjes” Vlaams kunnen horen brabbelen en zingen.

Wanneer zijn kinderen niet meer braaf, maar wel stout? Er was toppentijd, er was prentjestijd... en dagen waarop de papieren vliegers hoog in de lucht zweefden en deinden. De leperds kregen het zelfs voor mekaar een dépêche naar omhoog te zenden die, gestopt door het luchtding, gewoon kipte...

— René: „Het gebeurde dat onze vlieger in de lucht hing tegenaan het kursaal en we het klein dépêchezakje dat we naar boven stuurden, met zand vulden. Malheur toen het zakje kipte en het zand neerdwarrelde op de zonnende mensen aan Petit-Nice... Wij weg natuurlijk!”

Eigenaardig, maar zoveel dingen die je in je jonge jaren ondergaat of onderneemt, behouden in je later leven hun betekenis. Neem het circus Semay en de cinema met onvergetelijke vedetten als Shirley Temple, Charly Chaplin en „Jongensstad” met Spencer Tracy en Mickey Rooney. Of ik een Vlaming ben in de echte zin van het woord? Ik heb mij al altijd een Belg gevoeld die in Vlaanderen woonde. Ik was fier Vlaming te zijn... maar heb met minstens evenveel trots mijn Belgische identiteit uitgedragen!”

Vertellend heeft René Boehme het op zeker ogenblik ook over een *rosten nèger*, die in de St.-Sebastiaanstraat de Boudewijn — huidige Marian — uitbaatte. In het toenmalig zaaltje achteraan speelde René's vader vaak met het spoorwegmuziek. Tijdens zo'n feestje, herinnert René zich nog, pleegde de baas toen rond te gaan met een plateau goed gezouten en in schelletjes versneden *zwienemutse*.

De jonge René Boehme trad ook ooit op met het KVGO-gezelschap. Met „De kus van de brave moordenaar” ging hij de komische toer op. Met „Job” — over een gehandicapt jongetje dat in een rolstoel zat — bewees hij evenwel ook dramatische rollen aan te kunnen. Sociaal leven en solidariteit hebben René eigenlijk al altijd gelegen.

Boehme... een muzikale familie!

Eigenlijk vormen de Boehmes een niet zo heel grote familie. Ze ontsproten uit het Duitse Morenen en Moravië en zijn al altijd geroemd om hun muzikaliteit. In Oostende is grootoom en violist Alfons Boehme overbekend. Wie kende zijn prachtig balroomorkest niet dat in de Brusselse Ancienne Belgique optrad, meerdere keren eregast was in het Oostendse kursaal en ronkende referenties uit het buitenland kan voorleggen.

Begaafde zoon

Vandaag is er ook Dirk Boehme, zoon van René en Cecile Sibiet, die ontdekt werd door *marraine* Jeanne Van Iseghem. Deze laatste schakelde een vriendin-pianolerares in, die Dirk iedere woensdagmiddag uitnodigde voor wat muzikale ontdekkingsstunden. Al gauw maakte deze vriendin *marraine* duidelijk dat men zo vroeg mogelijk die jongeman naar een muziekschool moest sturen: dat kind was gewoon begaafd.

Aangetrokken tot zee, marine en prachtige Zinnia!

Dirk Boehme liep naderhand school in de conservatoria in Oostende en Brugge, om uiteindelijk in de hoofdstad hogere diploma's hobo, samenspel en kamermuziek te

behalen. Vandaag is Dirk muziekleraar hobo, samenspel en kamermuziek aan het conservatorium van Isegem en tevens dirigent van *zijn* salonorkest Panache. (☎051/31.17.98 - 057/21.97.91), Gentsestraat 12, B 8870 Izegem.

Op de Conterdam-Meiboom laten vader en moeder zich evenwel ook nog muzikaal gelden, zij het dan respectievelijk als tenor en sopraan in het St.-Gregoriuskoor. Al heeft het gezelschapsdansen hen eveneens al een tiental jaar in zijn greep en zetten zij de taak verder van voorzitter Roger Devolder die op de Conterdam-Meiboom een dansкурс voor senioren had opgezet.

— **Dansen : wie, wat, waar en condities ?**

— **René :** „We mogen vandaag rekenen op een achtal koppels. Om de 14 dagen vindt op maandag een repetitie plaats in De Kreek. Om 14 u.30 wordt eerst geturnd, gevolgd door een gezellige koffieklets. Hierna is iedereen

in conditie voor de dansrepetitie. Iedereen, die lid is van de Christelijke Beweging voor Gepensioneerden, kan deelnemen. Het lidmaatschap bedraagt 400 fr.”

Als levensboot anker uitwerpt om te rusten

Waarom wordt een jongmens beroepsmilitair? Een vraag die René Boehme recht uit het hart beantwoordt: „Ik heb me altijd een beetje aange trokken gevoeld tot de zee.”

Mogelijks was het een beetje idealisme. Toen na de oorlog de Navo ontstond met als enig doel die gruwelijkheid nooit meer mee maken, zal René zijn steentje hebben willen bijdragen voor de goede zaak. „Ik ben nooit een bang iemand geweest en als jonge

vent zou ik vandaag gewis op Kosovozending durven gaan.”

— **Je loopbaan bij de Marine ?**

— **René :** „Ik bracht het tot de kofficier, de man die verantwoordelijk is voor het manoevreren. Nee, hij is niet de roerganger, wel diegene die boven op de brug staat. Ik was eveneens bedrijvig op ondiepe mijnevegers, die zowel in Scheldemonding als langs de kust opereren.”

— **Beste herinneringen aan welke schip ?**

— **René :** „Dat zal wel aan het logistiek steunschip de Zinnia geweest zijn. Een zeer schoon schip waarmee de aspirantofficieren van de koopvaardij — Zeevaartschool Antwerpen — een reis ondernamen om gewoon te raken aan de zee en te leren navigeren. We hebben aldus nog een reis gemaakt naar de Middellandse Zee. Ook Godetia was een schip dat indruk maakte.”

— **Naar Amerika geweest ?**

— **René :** „Ja, in de dagen dat

de States nog bekend waren om hun opleiding inzake mijnenbestrijding. Vandaag maakt mijnenbestrijding evenwel de specialisatie uit van Nederland en België, bijzoverre dat beide landen hierdoor wereldwijd bekendheid verwierven.”

Op 1 april 1986 ging René Boehme met pensioen. Hij vond het, nog maar 55 jaar jong, in zekere zin een beetje vroeg. Zou hij wel weten wat te doen met zijn tijd. Vraag die — zoals bij het gros van de senioren ! — al gauw veranderde in de zin : „Waarmee zal ik het eerst beginnen ?” Vooral omdat vader van René een fervente fotoliefhebber had gemaakt...

— **Wanneer ging je de actieve seniorenkant op ?**

— **René :** „Ik maakte me lid van de Christelijke Beweging voor Gepensioneerden Meiboom/Conterdam in de tijd van Fogod. Toen Dr. Daems ontslag nam, stelde ik mij voor als kandidaat-voorzitter van de

Senioren Adviesraad waarbij vandaag 30 verenigingen zijn aangesloten. Daardoor zijn we thans in staat adviezen van onze respectievelijke verenigingen bij het stadsbestuur aan te kaarten zodat senioren kunnen fleuren in Sportweek, Seniorenweek, Seniorenacademie en een recente reis naar Straatsburg. Samen één activiteitenboeket waar niet naast kan gekken worden !”

— **Hoe erg heeft je geboortestad jou te pakken ?**

— **René :** „Ik heb er heel mijn leven doorgebracht en zou echt nergens anders willen wonen dan in mijn Oostende, daar waar ik mijn echtgenote vond en mijn gezin opbouwde...”

— **Als matroos was het ooit wel anders, zeker ?**

— **René :** „Het is een algemeen verschijnsel bij de Marine : 't zeegt en de dagelijkse zaken doen je, zonder dat je het beseft, ietwat de familiale achterban vergeten. Kom je evenwel naar België terug langs het zuiden van Engeland en het Kanaal, dan wordt iedereen gebeten door de *Channelfevers*. En wil iedereen zo

rap mogelijk weer thuis zijn.”

— **Teken Oostende eens monumentaal uit...**

— **René :** „De koninklijke villa zou vorstelijk moeten blijven. Waar is de tijd dat er nog kotjes waren met soldaten erin die de wacht hielden... Zeewijding ? Die plechtigheid zouden ze best in juli houden. Den AS en 't Veegeetje ? Bezochten we vroeger om beurt. Vandaag zegt voetbal mij niet zoveel meer. Karel Sys en de bokssport ? Dat was toch de tijd dat *iedereen* van het vuistvechten hield... en dat *uze* Karel zijn supporters een gevoel van onoverwinnelijkheid gaf !”

— **Wat zal jouw kursaalaffiche geweest zijn ?**

— **René :** „Dat zal wel het allereerste optreden van zoon Dirk geweest zijn in 1994, toen de Rotaryafdelingen Gistel en Oostende op hem beroep deden. De fierheid van mijn vrouwtje en mijzelf werd toen door emotie wel een voetje gelicht.”

Of hoe de glans van Dirks *Salonorkest Panache* warempel ma en pa te pakken kreeg...

Twee houvasten voor Oostendse senior

Actief blijven en telefoon 50.05.85

Met voorzitter René Boehme van de Oostendse Senioren Adviesraad gaan we eens het territorium van de pensioenge-rechtigde af. Je weet wel, daar waar verplichtingen de plaats ruimen voor *vrijheid* en *genot*. Gemakkelijker gezegd dan gedaan, want zetels en luie stranden hebben eveneens hun schietgeweren...

Allereerste stelregel voor de senior : maak je nuttig in een vereniging, leef je uit in een hobby, trek er eens op uit... maar blijf in godsnaam actief !

— **Vinden ouderen zich terug in de maatschappij ?**

— René : „Absoluut, vooral wat de Seniorenadviesraad betreft. Het is trouwens al altijd mijn bekommernis geweest om van de Oostendse senioren één grote familie te maken. Ik denk dat we daar stilletjes aan in slagen.”

— **Staat Oostende zijn bejaarden bij ?**

— René : „Chapeau in ieder geval voor schepen Hilde Veulemans, die er voor zorgde dat het internationaal jaar voor de senioren op 27 januari — met de hulp van de stad — officieel geopend werd in het Feestpaleis.”

— **Wat moet er eindelijk voor mekaar komen ?**

— René : „Er zou nog meer veiligheid moeten kunnen afgedwongen worden voor de senioren. Ik besef dat veiligheid tegen inbrekers en aanrandingen geen gemakkelijke opgave is voor de overheid. Er mag tevens geijverd worden voor betaalbare rusthuizen voor bejaarden.”

— **Rusthuizen vrij van discriminatie ?**

— René : „Het is een feit dat er door veel verschillende bewegingen bij de overheid aangedrongen wordt om de prijzen betaalbaar te maken, vraag die trouwens eveneens de sociale woningen behelst. Zodat de mensen in godsnaam een goede oude dag zouden hebben...”

— **Bejaarden, inzake liften en mobiliteit, gehandicapten achterna ?**

— René : „Absoluut. In de meeste koffiehuisen op de Zeedijk en in het centrum is het een ramp voor minder mobile personen, omdat de toiletten eenvoudig niet bereikbaar zijn voor rolstoelpatiënten. Een service die van hogerhand zou moeten verplicht worden.”

— **50.05.85 : Senioren Info Service !**

— René : „Een telefoonnummer waar u spontaan antwoord krijgt omtrent aanvraag pensioen, financiële voordelen zoals vakantiegeld, WIGW-statuut, sociaal telefoontarief, sociale woning, rusthuis, aanpassingspremie voor woning, verhuizen en installatiepremie, clubs voor gepensioneerden, gezins- en bejaardenhulp, klusjesdienst, palliatieve zorgen, uitleendienst voor hulpmiddelen, inbraakpreventie, ophaling huisvuil, veiligheid, nutsvoorzieningen. (ET)